ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 6949
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Κορίνθου άριθ. 210 Άριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Όδός Μαιάνδρου άρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 29 ημερών.—Άνατ. ήλιου 7.41'.Δύσις 5.33'
Συμεών Θεοδόχου

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΚΡΙΤΗΣ

Η άνιαρά ύπόθεσις της κατά τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων ἀποπείρας, οὗ αὐτουργοί της ὑπῆρξαν ἄν δὲν εἶνε οἱ φανατικώτεροι βενιζελικοί, πάντως εἶνε οἱ χειρότεροι φίλοι μας, ἐσημείωσε προχθὲς τὴν νύκτα ἄλλην μίαν λυπηρὰν πρᾶξιν εἰς τὸ ἀπελεύθερον ὄβριμα ποὺ ἔγινε σανὶς σωτηρίας διὰ τὸν βενιζελισμόν.

"Αγνωστοι διαρρήξαντες τὸ ἀνακτορικὸν γραφεῖον κατέστρεψαν τὰς ὑπογραφὰς τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ τῶν ἐπιδοτηρίων ἐπὶ τῆς γνωσιότητος τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῇ πραγματογνωμοσύνη.

Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἀσχοληθῶμεν δεόλου μὲ τοὺς ἐνόχους τῆς πράξεως ταύτης οὔτε καθολοκληρίαν μᾶς ἐνδιαφέρει ἂν αὐτὸς εἶναι φίλος ἢ ἐχθρὸς τῶν κατηγορουμένων τῶν ὁποίων τὴν ὑπεράσπισιν δὲν σκοπεύομεν νὰ ἀναλάβωμεν ἂν εἶναι πράγματι ἔνοχοι.

Διότι τοιαῦτα μέσα πολιτικῆς ἐπικρατήσεως μόνον οἱ ἀντιπαλοί μας εἶναι συνεθισμένοι νὰ μεταχειρίζωνται ἐξοντώσαντες κάποτε ὁμαδικῶς τοὺς ἡγέτας τῆς παρατάξεώς μας.

"Αν οἱ σήμερον κρατούμενοι εἰς τὰς φυλακὰς εἶνε οἱ πραγματικοὶ δράσται δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγουν τὰς ποινικὰς κυρώσεις τῆς πράξεως των εἴτε θέλομεν ἡμεῖς τοῦτο, εἴτε δὲν τὸ θέλομεν.

Ἡ δικαιοσύνη εἶνε, εὐτυχῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀρκετὰ ὑπεράνω κομματικῶν ἐπιβράσεων, παρ' ὅλας τὰς ἐναντίον της ἐπιβράσεως, παρ' ὅλας τὰς ἐναντίον της ἐπιδρομὰς τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ ἑπομένως ὁπωσδήποτε θὰ ἀγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς πέρας.

Μᾶς ἐκπλήττει ὅμως καὶ μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸ σημειώσωμεν, ἡ θρασεῖα δήλωσις δύο παλαιῶν θεραπόντων τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, δημιουργηθέντων ἀρχηγῶν ἀνυπάρκτων πολιτικῶν κομμάτων τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Μυλωνᾶ πού εὑρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδώσουν τὴν διάρρηξιν τοῦ ἀνακτορικοῦ γραφείου εἰς τὴν κυβέρνησιν.

Μᾶς ἐκπλήσσει τάσον, ὥστε φρονοῦμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει καιμία ἀνάγκη ἰδικῶν μας κρίσεων καὶ σχολίων ἐπ' αὐτῆς.

Νομίζομεν ὅτε φθάνει ἁπλῶς νὰ τὴν καταγγείλωμεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Αὐτὸς ἔχει στοιχειώδη νοημοσύνην καὶ ὀρθολογισμὸν ὥστε νὰ τῆς δώσῃ μόνος του τὸν ὕβριστερον χαρακτηρισμόν!

Η Α.ΙΜ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

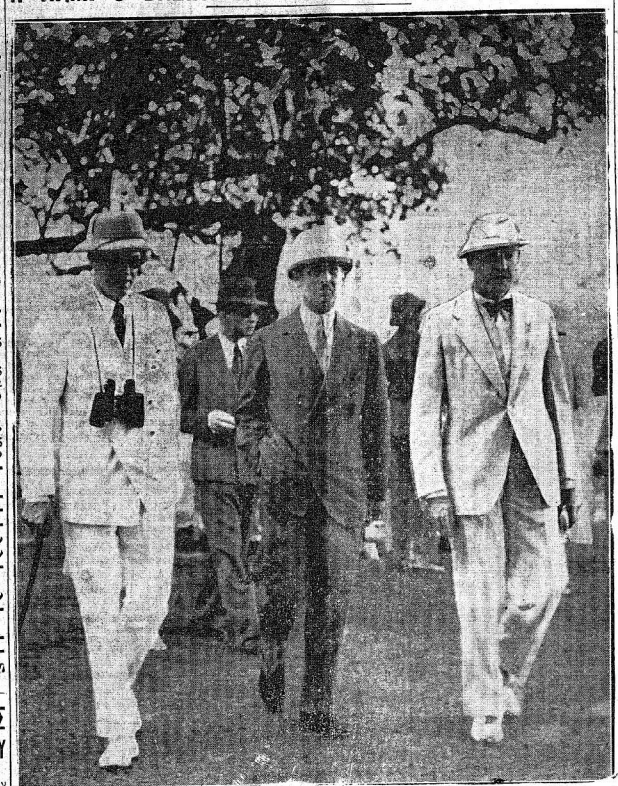

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΥΝΟΔΕΥΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΣΟΥΦΕΡΛΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΗΧΟΥ ΒΩ ΕΝ ΒΟΜΒΑΗ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΣΥΡΡΑΞΙΣ

Η ΑΓΓΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΤΛΑΝΔΗΣ

ΜΙΑ ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ ΤΟΥ Μ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΣΕΡ ΡΕΤΖΙΝΑΛ ΜΠΑΚΟΝ

15ον

Περί τῶν 11.30 ἐλήφθη ραδιοτηλεγραφήμα τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυαρχείου πληροφοροῦν τὸν ἀρχιναύαρχον ἐπὶ τῶν κινήσεων τοῦ Γερμανικοῦ στόλου σύμφωνα πρὸς τὰς συλλογεύσας ἐκ διαφόρων Γερμανικῶν ραδιοτηλεγραφικῶν σταθμῶν πληροφορίας καὶ μεταφραθείσας ἐν τῷ ὑπνῷ ἀπεδεικνύετο ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος εἶχε λάβῃ τὴν διαταγὴν νὰ ἐπενδέλθῃ καὶ ὅτι οὗτος ἐπέστρεφεν ἔχων κατεύθυνσιν νοτιοανατολικήν, πλέων μὲ ταχύτητα 16 μιλίων καὶ ἔχων εἰς τὸ τέλος τῆς φάλαγγος τὰ καταβρομικὰ μάχης.

"Ἕνα ἄλλο ραδιοτηλεγράφημα τοῦ ναυαρχείου ὑπεβλήθη πρὸς τὸν Τσέλικο τὴν πιθανὴν θέσιν τοῦ Γερμανικοῦ στόλου ἦτις ὅμως ὡς ἀπεδείχθη ἀργότερα ἦτο τελικῶς ἀνακριβής.

Τὸ κείμενον ἑνὸς Γερμανικοῦ ραδιοτηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον συνελήφθη ὑπὸ Ἀγγλικοῦ ἀσυρμάτου μεταφράσθη εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Ναυαρχεῖον ὡμίλει περὶ τὴν ἀνάγκης νὰ γίνῃ μία ἀναγνώρισις διὰ πηδαλιοχουμένου πέραν τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ Χόρν Ρίφ.

Δυστυχῶς ἡ πολύτιμος αὐτὴ πληροφορία δὲν μετεδόσθη εἰς τὸν Τσέλικο, διότι τὸ Ναυαρχεῖον ἐσκέφθη ὅτι αἱ παρ' αὐδοῦ ὑποδεικνύεται εἰς τὸν ἀρχιναύαρχον κινήσεις τοῦ Γερμανικοῦ στόλου θὰ τὸν ἐπαρκοῦσαν διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀσφαλῆ γνώμην περὶ τῆς πορείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλ' ἐνῶ τὸ Ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον εἶχεν αὐτὰς τὰς ἀντιλήψεις ὁ Τσέλικο καὶ ἄλλοι ναύαρχοι του ποὺ εὑρίσκοντο εἰς τὴν θάλασσαν δὲν εἶχον τὴν κατάστασιν τοῦ σὸν ἁπλῆ καὶ εὔκολον.

θε λίγο ἄλλαζε ἡ κατεύθυνσις τοῦ ἀνέμου, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου συνεπέφανε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀντικυκλωνικοῦ φαινομένου.

»Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς παραστήσω μέχρι ποίου σημείου ἐκλυδονίζετο τὸ σκάφος ἀπὸ τὸν ἄγριον κυματισμόν.

»Ὁ ὀβελός μου, ὁ πρῶτος μηχανικὸς κρατοῦσε γερὰ τὸν ὀβατοφράχτη καὶ ἐκανόνιζε τὴν πορείαν, διότι πολλὲς φορὲς ὁ Ἑλικὰς μας κτυποῦσε τὸ κενόν.

»Δυστυχῶς ὅμως περὶ τὴν 10.30' νυκτερινὴν πλέοντες μὲ πορείαν «πονέντε» ἠσθάνθημεν μεγάλην δόνησιν καὶ ἕνας τρομακτικὸς πάταγος μὲ εἰδοποιοῦσε ἐπὶ τῆς γεφύρας ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τραγικοῦ δυστυχήματος. Ἡ Ἑλιέ μας εἶχε βυθισθῇ. Εἴμαστε πλέον ἀκυβέρνητοι στὸ μανιασμένο πέλαγος, στὸ ἔλεος τοῦ Ὑψίστου...»

—Χωρὶς δρατότητα, συνεχίζει, ἐβαίναμεν πρὸς τὸ ἄγνωστον. Ἡ ἐπικρατοῦσα νύκτα ἐπέτειναν τὴν ἀγωνίαν μας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες μου ἔμεναν πιστοὶ στὰς θέσεις των.

»Τότε ἐσκέφθημεν τὴν λύσιν τῶν πανιῶν τά ὁποῖα κατασκευάσαμε πρόχειρα ἀπὸ καλύμματα τῶν ἁμπρακῶν καὶ μὲ ξύλα τὰ ὁποῖα μεταχειριστήκαμε γιὰ κεραῖες. Αὐτὸ ἦτανε ἡ σωτηρία μας, γιατὶ ἡ φορὰ τοῦ ἀνέμου ποὺ ἐμαίνετο ἀκόμη κυριολεκτικῶς, μᾶς ἔφερνε πρὸς τὸ «Κάβο τῆς Κυράς», ἀπ' τὸν ὁποῖον περάσαμε μὲ πραγματικὴ ἀγωνία, γιὰ νὰ καταλήξουμε τέλος στὸν ὅρμο τῆς Βασιλικῆς.»

Τὸ ἀτμόπλοιον «Λίμνη» εἶναι χωρητικότητος 2,300 τόνων γκρός, ἠφαλισμένον εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Λόϋδ. Ἐναυπηγήθη εἰς τὴν Γλασκώβην τῆς Σκωτίας καὶ ἔχει τάξιν Νορβηγικοῦ Βεριτάζ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ πλοίαρχος καὶ ἰδιοκτήτης του κ. Φώκιας, εἶναι ἐκ τῶν ἱκανοτέρων πλοιάρχων τοῦ ναυτικοῦ μας, ὑπηρετήσας εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ἐπὶ 107 συνεχεῖς μῆνας ὡς ἔφεδρος μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὑποπλοιάρχου μετά τοῦ τότε συναδέλφου του καὶ ἤδη λιμενάρχου τοῦ λιμένος μας κ. Ἀλεξανδράκη.

Ἐπίσης καὶ ὁ ἀδελφός του α'. μηχανικὸς τῆς «Λίμνης» ἔχει ὑπηρετήσει ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ἀεροπορίας, κατὰ δὲ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὡς μηχανικὸς τῆς πολεμικῆς βάσεως τοῦ Μούδρου.

Τὸ «Λίμνη» μετὰ τὴν ἐπισκευὴν του, θὰ ἀποπλεύσῃ ἐντεῦθεν πιθανῶς τὴν προσεχῆ Πέμπτην μὲ κατεύθυνσιν κατὰ πάλιν πρὸς τὸ Μαρόκον.

Κ. ΚΑΓ—ΗΣ

Αἱ πληροφορίαι τολλάχιστον τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν ἤρχοντο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰς πληροφορίας τοῦ Ναυαρχείου, διότι πραγματικῶς ὁ Γερμανικὸς στόλος εἶχεν ἀλλάξῃ πορείαν πρὸς ἀνατολὰς πῶς συνέβη ὥστε νὰ συμπλακῇ μὲ τὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ τοῦ Γκόντογκ εὑρισκόμενα πρὸς δυσμάς;

Καὶ ἀκόμη πῶς ὁ πλωτάρχης Ντοὺρ θὰ τοῦ ἀνέφερε εἰς τὰς 11.30 ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος εἶχε πορείαν πρὸς νότον ἐνῷ ἤλθε νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ Χόρν-Ρίφ ὥρεπὰ εἶχε πορεῖαν νοτιοανατολικῆς;

Ἡ ἐξήγησις τοῦ τελευταίου τούτου γεγονότος εἶναι ἁπλῆ. Κατόπιν ἐπιθέσεως τοῦ 4ου στολίσκου τῶν Ἀγγλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐναντίον τῆς Γερμανικῆς φάλαγγος, αὐτὴ ἤλλαξεν ἀποτόμως πορείαν ἀπὸ νοτιοανατολικὴν εἰς νοτιοδυτικήν, μόλις ὅμως ἐν διέφυγε ἐπανῆλθε σιγὰ σιγὰ εἰς τὴν ἀρχικὴν του πορείαν πρὸς νότον ὅπως καὶ ἀνετελήφθη τοῦτον ὁπλωτάρχης Ντοὺρ, ἡ κατεύθυνσις ὅμως αὐτὴ ἦτο πρόσκαιρος καὶ προωρισμένη νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Γερμανικὸν στόλον εἰς τὴν ἀρχικὴν του πορείαν ἐξ ἧς ἐξέκλινε συνεπείᾳ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἀγγλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν.

Μετὰ τὰς 11.30 ὁδεμία νεωτέρα πληροφορία ἐδόθη εἰς τὸν Τσέλικο.

Διὰ τὸν Τσέλικο ἦτο ἀκατανόητον ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος θὰ κατώρθωνε νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητος διὰ μέσου τῶν ἀναπτορπιλλικῶν καὶ τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν τὰ ὁποῖα εἶχε συναθροίσει ὀπισθέν του Ἐπίστευσε λοιπὸν μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ὁ ἐχθρικὸς στόλος ἐρρίσκετο πάντοτε πρὸς δυσμάς, τολλάχιστον ἐφόσον δὲν ἀνεφέρετο τὸ ἀντίθετον καιμία προσπάθειά του νὰ διανοίξῃ μίαν δίοδον.

Εἶχε δίκαιον ὄχι ὅμως ἀπολύτως. Εἶχε δίκαιον νὰ σκέπτεται τὰ Γερμανικὰ θωρηκτὰ θὰ ἐγίνοντο θεατὰ ἀλλ' εἶχε ἄδικον νὰ φαντάζεται ὅτι ἡ σπουδαιοτάτη αὐτὴ πληροφορία θὰ τοῦ ἀνηγγέλλετο.

Πράγματι τὰ Γερμανικὰ θωρηκτὰ ἐγένοντο δρατὰ περὶ τὴν 11.35 νυκτερινὴν ἀπὸ τὰ Ἀγγλικὰ ὑπερτρέντους «Μαλάγια» καὶ «Βάλιαντ».

Ἐπίσης τὰ ἀντελήφθη τὸ ἐλαφρὸν καταδρομικὸν «Τσάμπιον» καὶ τὸ καταδρομικὸν «Φόλκνορ» καὶ τέσσαρα ἀκόμη ἀντιτορπιλλικὰ ἀλλὰ ἐξ ὅλων αὐτῶν τὸν σκαρῶν μόνον τὸ «Φόλκνορ» ἀνέφερεν εἰς τὸν Τσέλικο τὴν παρουσίαν τοῦ Γερμανικοῦ στόλου ἀλλὰ τὰ σχετικὰ σήματά του διὰ τοῦ ἀσυρμάτου δὲν ἐβθάσαν μέχρις αὐτοῦ προφανῶς διότι τὰ ἡμιόδιαυα αἱ παρεμβολαὶ τῶν ἀσυρμάτων τῶν Γερμανικῶν πολεμικῶν πού εἶχον ζωτικὸν συμφέρον νὰ μὴ φθάσῃ ἡ ἀγαρορὰ αὐτὴ εἰς τὸν Τσέλικο.

Ἡ παράλειψις τῶν πολεμικῶν τούτων νὰ ἀναφέρωσι τὴν θέσιν τοῦ Γερμανικοῦ στόλου ὑπῆρξε καταστρεπτικὴ διὰ τὰς ἐνεργείας τοῦ Τσέλικο. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ὑπάρχουν δικαιολογίαι.

Αὐτὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐξετέλουν τολμηρὰς ἐπιθέσεις καὶ εἶνε δύσκολον νὰ γνωρίζωμεν ἂν τὰ μέσα των πρὸς λειτουργίαν τῶν σημάνων ἦσαν ἐπαρκῆ, ἐξ ἄλλου δὲν ὠφειλαν ἀναφέρουν τὸ γεγονὸς παρὰ μόνον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στολίσκου τὸν ὁποῖον βαρύνῃ ἡ παράλειψις.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰ ντρέτνωτς «Μαλάγια» καὶ «Βάλιαντ» ἡ παράλειψίς των εἶνε ἀσυγχώρητος.

Ἦσαν δύο μεγάλα πλοῖα ἐφωδιασμένα πλήρως μὲ ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ κάμουν τὰ σχετικὰ σήματα ἀκυβερνῶντο ὑπὸ ἐμπείρων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ ὅποτοι ὅμως δὲν ἀνέφερον πρὸς τὸν ἀντιναύαρχον, οὔτε κἂν τὸν ναύαρχον διοικητὴν τῆς μοίρας εἰς ἣν ἀνῆκον, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διήνυεν δίοδον διαφυγῆς εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ἡ διαφυγὴ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸ σφάλμα τῶν δύο τούτων ναυάρχων του, νὰ μὴν ἀναφέρουν τίποτε εἰς τὸν Τσέλικο

"Αν ἡ «Μαλάγια» καὶ τὸ «Βάλιαντ» ἀνέφερον ἐγκαίρως εἰς τὸν Τσέλικο αὐτὸ ποῦ εἶχον ἴδῃ ὁ ἀγγλικὸς στόλος θὰ ἠδύνατο νὰ πραλάβῃ τοὺς Γερμανοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ τραποῦν εἰς φυγήν.

Διὰ τοῦτο ὁ Τσέλικο ἐξηκολούθει νὰ φρονῇ ὅτι ὁ Γερμανικὸς στόλος ἐρρίσκετο ἀκόμη πρὸς δυσμάς.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΠΡΕΣΣΑΡ ΕΝΟΧΟΠΟΙΗΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΣΤΑΒΙΝΣΚΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Φεβρουάριος. Κατὰ τὰς πρώτας μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῆς χθὲς μία διάβασις εἶχεν ἀρχίσει νὰ κάμνῃ τὸν γύρον τῶν κέντρων, ἐπρόκειτο περὶ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ κ. Γ. Πρεσσὰρ παλαιοῦ εἰσαγγελέως τῆς Δημοκρατίας τοῦ διαμείρσαντος τοῦ Σηκουάνα ἀποθανόντος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαρσὲ Νέφ κατοικίαν του.

Ἡ εἴδησις τοῦ αἰφνιδίου αὐτοῦ θανάτου δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ προκλέσῃ μέγαν ζωηρὰν συγκίνησιν ἐξ αἰτίας τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀγωνιστροῦ αὐτοῦ δικαστικοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀνεμίχθῃ εἰς τὸ σκάνδαλον Σταβίνσκυ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Πρὲς καὶ ὡς ἐκ τῆς συγγενίας του μὲ ἕνα πρώην πρωθυπουργὸν, τὸν κ. Σωτὰν οὐτινος ἦτο γαμβρός.

Γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις τὴν 9ην Φεβρουαρίου τοῦ 1865, ὁ κ. Πρεσσὰρ διῆλθεν ἀπὸ ὅλα τὰ σκαλοπάτια τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας πρὶν καθέζῃ κατὰ τὴν 28 Νοεμβρίου τοῦ 1928 τὰ ἀξίωμα τοῦ πρόεδρου τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Σηκουάνα.

Τὴν 8ην Φεβρουαρίου τοῦ 1934 εἶχεν ὀνομασθῇ μέλος τοῦ ἀνωτάτου Θεσμοτηρίου μέχρις ὅσου ἐτελέῃ εἰς διαθεσιμότητα τὴν 27 Φεβρουαρίου τοῦ ἴδιου ἔτους διὰ τὸν ρόλον του εἰς τὴν ὑπόθεσιν Σταβίνσκυ.

***

"Οταν ἐξερράγη καὶ κατόπιν ἐξετυλίχθῃ τὸ σκάνδαλον Σταβίνσκυ ὁ κ. Πρεσσὰρ διηύθυνε τὸ ἐφετεῖον Σηκουάνα πρὸ πενταετίας.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη εἶχε πληχθῇ ἀπὸ τὴν μακρὰν ἀτιμωρησίαν τῆς ὁποίας ἀπελάμβανεν ὁ ἀπατεών. Μία ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ προεβουλεύθη ὑπὸ τοῦ Γερσοδὲ «πρώτου δικαστοῦ τῆς Γαλλίας», ἐπαρρτήθη νὰ ἀναζητήσῃ τὰς εὐθύνας τῶν διαφόρων δικαστῶν διὰ τὰς διαφόρους ἀναβολὰς τῆς ἐνδικάσεως τῶν ὑποθέσεων Σταβίνσκυ. Ἡ ἐπιτροπὴ ὡφειλεν ἐξ ἴσου νὰ ρίψῃ φῶς ἐπὶ τῆς δικαστικῆς παρελκύσεως τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ Σηκουάνα εἰς ὅτι ἀφεώρα τὴν δρᾶσιν τοῦ Σταβίνσκυ κατὰ ἐναλλαγὰς αὐτοῦ μὲ τὴν δικαστικὴν ἀστυνομίαν.

Μία πρώτη ἐπίθεσις κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ κ. Λασκοβὲ ἔφερεν εἰς φῶς ἕτερα σκάνδαλα γενικῆς δικαστικῆς τάξεως τῶν ὁποίων ὑπῆλογος ἐφέρετο ὁ κ. Πρεσσάρ.

Ἀλλὰ μία δευτέρα ἐκθ σις ἤρχο πλέον αὐστηρὰ, καὶ ἐνεφάνιζε τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Σηκουάνα ὡς μὴ λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις τῆς ἀστυνομίας καὶ οὕτω ἐπιτρέποντα εἰς τὸν Σταβίνσκυ νὰ ἐξακολουθεῖ ἀνενοχλήτως τὸ ἐγκληματικὸν του ἔργον.

"Ἐτσι λοιπὸν ὁ κ. Πρεσσὰρ ἀφοῦ πρώτον μετετέθη ἁπλῆς ἀπὸ τὴν θέσιν του εἰς τὴν Ἀνώτατον Δικαστήριον κατόπιν διὰ διατάγματος τῆς 27ης Φεβρουαρίου ἐπαυθη τοῦ ὑπουργήματος του κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆ προτάσει τοῦ κ. Σερὸν Σφραγιδοφύλακος τότε ἐπὶ πρωθυ-Γάστον Ντουμέργκ.

Ὁ κ. Πρεσσαρ δὲν ἀπεδέχθη ἀλλωστε αὐτὴν τὴν δυσμένειαν χωρὶς νὰ δικαιολογίσῃ τὴν δρᾶσιν του καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνεξαρτησίαν τοῦ χαρακτῆρος του ὡς δικαστὴς εἰς τὴν ὑπόθεσιν Σταβίνσκυ Ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς Σταβίνσκυ, εἰς τὴν Βουλήν, ὁ πρώην εἰσαγγελεὺς ἠδυνήθη ἀλλωστε ἐπὶ μακρὸν νὰ ἐξηγήσῃ κατὰ τὴν 12-24 Ἀπριλίου τοῦ 1934.

***

"Οταν ἐγνώσθη ὁ θάνατος τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου Πρὲς καὶ τὸ τραγικὸν αἴτιγμα τὸ ὁποῖον ἐξ αὐτοῦ ἐπροβάλλεν, τὸ ὄνομα τοῦ Μ. Πρεσσὰρ ἤρχισε νὰ ἀναφέρεται κατὰ πρῶτον κεκλυμμένα ὕστερα δὲ φανερά.

Ὁ πρώην εἰσαγγελεὺς τῆς Δημοκρατίας διεμαρτυρήθη πάντοτε μετὰ ἐνεργητικότητος ἐναντίον τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἐκφερενδονζομένων κατηγοριῶν.

Κατὰ τὴν 10ην ἀπελθόντος μηνὸς Ἰανουαρίου ὁ Μ. Πρεσσὰρ ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τῆς ἀνωτάτης ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑπόθεσιν Σταβίνσκυ Πρὲς ἐδήλωσε περίπου τὰ ἑξῆς:

«Ἔχων τὰς χεῖρας καθαρὰς καὶ τὴν συνείδησιν ἥσυχον, διαμαρτύραμαι ἐντόνως καὶ ζητῶ δικαιοσύνην καὶ ἱκανοποίησιν.»

Κατ' ἀπαίτησιν τῆς κ. Πρεσσὰρ συζύγου τοῦ ἀποθανόντος αἰφνιδίως ἀρχαίου Εἰσαγγελέως τῆς Δημοκρατίας θέλει διενεργηθῇ αὐτοψία ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του διότι καὶ εἰς τὴν ὑπόθεαν αὐτὴν ὑπάρχουν φῶσι ἐγκλήματος;,

"Ετσι λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις Σταβίνσκυ τραβᾷ ὁλονὲν ἀλείθρο βορώδη βρόμον της περιβεβλημένη ἀπὸ μυστήρια, αἴσχη, ἐκβιασμούς, δολοφονίας αἰνίγματα.

ΤΑ ΑΝΤΙΠΛΗΜΜΥΡΙΚΑ ΕΡΓΑ ΓΛΑΥΚΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΥΔΡΑΥΛΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Χθὲς τὴν 6 καὶ 30' ἑσπερινὴν εἰς τὴν Νομαρχίαν συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑδραυλικοῦ Ταμείου χειμάρρου «Γλύκου».

Ταύτης πλὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου μετέσχον καὶ ὁ κ. Κορνιώτης διοικητὴς τμήματος διευθετήσεως χειμάρρων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, καθὼς καὶ ὁ κ. Στεφάνου Διευθυντὴς τῆς ἀναβασώσεως.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἤρθη παρετάθη ἐπὶ δωρον περίπου, ἐξητάσθη ἐξ ἄρχης τὸ ὅλον ζήτημα τῆς διευθετήσεως τοῦ χειμάρρου «Γλύκους» καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὁριστικῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων αὐτοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν τῶν πέριξ ἀγρῶν ἐκ τῶν ἐνδεχομένων πλημμυρῶν τοῦ χειμάρρου κατὰ τοὺς μήνας τοῦ χειμῶνος. Ἐπίσης συνεζητήθη καὶ τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ἀναβασώσεως.

Ἐπίσης ἐξητάσθη διὰ μακρῶν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τῶν πόρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπαιτηθεισομένης δαπάνης διὰ τὴν ἀναβάσωσιν καὶ τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑΣ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΟΙΑΡΧΟΥ κ. ΦΩΚΙΑ

Ἡ μαινομένη κακοκαιρία τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ ἡ ἀγρία θαλασσοταραχὴ ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὸ πέλαγος, εἶναι ἱκαναὶ νὰ δικαιολογήσουν τὴν δραματικὴν περιπέτειαν ἑνὸς Ἑλληνικοῦ φορτηγοῦ. ποὺ ἐπὶ 48 ὁλοκλήρους ὥρας ἐκλυδωνίζετο πάνω στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα τοῦ νοτιωτέρου ἄκρου τῆς Πελοποννήσου.

Μέσα εἰς ἀλλεπαλλήλουςκαταίγιδας καὶ μὲ τὴν ἀγριωτέραν ἐκδήλωσιν τῶν ἀνέμων, 22 ναυτικοὶ μας ἐπάλαισαν δόλο ἡμερονύκτια γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν των.

Καὶ ὅταν τέλος, σωστὰ ράκη ἑνὸς ἀπαισίου χροῦ τοῦ χάρου ἐφθαναν θαλασσοδαρμένοι στὸ κάβο τῆς Βασιλικῆς τῆς Κεφαλληνίας, ἡ ἐὐχὴ τῆς εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴν ἀπρόοπτη σωτηρία των, βγῆκε ἀπὸ ὅλων τὰ μαρτυρικὰ στήθη.

— Δόξα σοι ὁ Θεός!

Σὰν ἥρως πληγωμένος ἀπὸ τὴν ἀγριωτέρα μάχη. ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως βγῆκε νικητής, εἶναι δεμένο ἀπὸ χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας τὸ φορτηγὸν «Λίμνη» ἰδιοκτησίᾳ τοῦ ἐκ Λίμνης τῆς Εὐβοίας κ. Γεωργίου Φώκια, ὅστις εἶναι καὶ κυβερνήτης του.

Τὸ σκάφος ἀποπλεῦσαν ἐκ Καν)πόλεως τὴν 24ην παρελθόντος μηνὸς διὰ τὸ Μαρόκον τῆς Ἀφρικῆς ὅπου μετέβαινε διὰ τὴν παραλαβὴν φορτίου, ἔπλεε μὴ πορείαν πρὸς τὸν Μαλέαν, τὸνοτιώτερον ἄκρον τῆς Πελοποννήσου, εἶχε ταρακυμφθῇ τὸ ἀκρωτήριον καὶ εὑρίσκετο ἤδη εἰς τὰ ἀνοικτὰ μὲ πορείαν ὄψεως πρὸς τὸν Τάραντα.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ ταξειδίου καὶ ἐνῷ ἀπέχε περὶ τὰ 120 μίλλια ΝΔ τῆς Κεφαλληνίας, λόγῳ σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς, ἀπεκόπη ἡ ἔλις του καὶ ἀκυβέρνητον πλέον τὸ σκάφος ἐφέρετο ἐπὶ τῶν κυμάτων. Στιγμαὶ τραγικῆς ἀγωνίας ἀγνέμενον τὸ πλήρωμα ποὺ μὲ παραδειγματικὴν ψυχραιμίαν καὶ ἐγκαρτέρησιν, ἐξετέλει τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιάρχου, ὅστις ἀπὸ τῆς γεφύρας τοῦ σκάφους παρετήρει διαρκῶς εἰς τὸ σκοτάδι, προσπαθῶν ν' ἀντιληφθῇ τὴν ὕπαρξιν πλοίων.

Δύο ἡμερονύκτια διῆλθον ὑπὸ τὸν ἀγριώτερον ἄνεμον ἐν μέσῳ σφοδρᾶς καταιγίδος, χωρὶς εἰς τὸν ὁρίζοντα νὰ ἐμφανίζεται ἡ ἀναμενομένη σωτηρία.

Τέλος ἡ θαυμασία δύναις ἐπινόησε τὸ πλοιάρχου, ἔσωσε τὸ πλήρωμα καὶ τὸ σκάφος ἀπὸ βεβαίαν καταστροφήν.

Διὰ τῆς κατασκευῆς αὐτοσχεδίων ἱστῶν ἐκ τῶν καλυμμάτων τοῦ κοίτους τοῦ πλοίου, κατώρθωσαν φερόμενοι ἀπὸ τὸν κοπάσαντα ἐν τῷ μεταξὺ ἄνεμον, νὰ πλησιάσουν πρὸς τὸ σημε